

Wojciech Piłat

Przestępstwo nielegalnego posiadania broni palnej lub amunicji w województwie warmińsko-mazurskim

Studia Prawnoustrojowe nr 19, 137-145

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wojciech Piłat

aplikant adwokacki

Przestępstwo nielegalnego posiadania broni palnej lub amunicji w województwie warmińsko-mazurskim

Nielegalne posiadanie¹ broni palnej lub amunicji jest czynem zabronionym, którego kryminalizacja jest stosunkowo młoda, chociażby w porównaniu do przestępstwa zabójstwa czy kradzieży. Niemniej jednak penalizacja posiadania broni palnej lub amunicji bez zezwolenia znana była już np. w ustawach państw zaborczych².

Jest to tematyka niezmiernie ciekawa, budząca wiele sporów w doktrynie prawa karnego, wśród polityków, a także społeczeństwa. Niekontrolowane posiadanie broni palnej lub amunicji niesie ze sobą duże niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia ludzkiego oraz zagrożenie dla porządku publicznego. Zakres przedmiotowej materii rozciąga się na pograniczu dziedziny prawa karnego, kryminalistyki, kryminologii, psychologii, socjologii, a także wielu innych dyscyplin naukowych.

¹ W kodeksie karnym brakuje definicji legalnej, choć niekwestionowany jest fakt, że pojęcie „posiadanie” na gruncie prawa karnego ma inne znaczenie od rozumienia cywilistycznego. Trafność tego poglądu podkreśla P. Palka. Jak słusznie zauważa, rozumienie pojęcia „posiada” w sposób inny niż potoczne byłoby niesprawiedliwe w stosunku do przeciętnego obywatela, który nie ma dostatecznej wiedzy ku temu, aby rozróżnić instytucję posiadania i dzierżenia. P. Palka, *Glosa do wyroku SA w Katowicach z 18 marca 2004 r., II AKA 21/04*, „Przegląd Policyjny” 2005, nr 4, s. 115. Stanowisko to potwierdza SN, który stwierdził, że „posiadaniem jest każde władanie bronią palną lub amunicją bez względu na to, czy sprawca ma zamiar zatrzymać wymienione przedmioty przez dłuższy, czy też przez krótszy okres” (wyrok SN z 4 listopada 1975 r. Rw 562/75, OSNKW 1976, nr 1, poz. 17). Szerzej na ten temat zobacz: M. Filar, *Prawo posiadania broni palnej jako obywatelskie prawo podmiotowe*, „Państwo i Prawo” 1997, nr 5; J. Mazur, *Komu... broń?*, „Przegląd Techniczny” 1995, nr 42; P. Palka, *Broń palna a poczucie bezpieczeństwa obywateli*, „Jurysta” 1998, nr 5; W. Poznaniak, *Spoleczno-psychologiczne aspekty posiadania broni*, „Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny” 2003, nr 2.

² J. Bardach, B. Leśnodorski, M. Pietrzak, *Historia ustroju i prawa polskiego*, Warszawa 2009, s. 471–472; *Kodeks karny Rzeszy Niemieckiej z dnia 15 maja 1871 r z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami po rok 1918 wraz z ustawą wprowadzą do kodeksu karnego dla Związku Północno-Niemieckiego (Rzeszy Niemieckiej) z dnia 31 maja 1870 r.*, Poznań 1920, s. 144–154; N. Tagancew, *Kodeks karny*, tłum. L. Konic, Warszawa 1922, s. 219–221; *Ustawa karna o zbrodniach, występach i przekroczeniach obowiązująca na terytorjum województw: krakowskiego, łowickiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego. Wydanie skrócone z komentarzami do użytku w szkołach policyjnych i dla doszkalania prowadzonego na posterunkach p.p.* Warszawa 1930, s. 67–68.

Intencją autora jest dokonanie analizy oraz bliższe zobrazowanie skali zjawiska przestępstwa nielegalnego posiadania broni palnej lub amunicji w województwie warmińsko-mazurskim³.

Definicja legalna terminu „broń palna” została zawarta w art. 7 ust. 1 ustawy z 21 maja 1999 r. o broni i amunicji⁴, natomiast „amunicję” ustawodawca zdefiniował w art. 4 ust. 2 i 3 tejże ustawy. Na skutek nowelizacji, która weszła w życie 10 marca 2011 r.⁵, nadano nowy kształt definicji broni palnej⁶. Zmiana ta miała na celu dostosowanie przepisów prawa krajowego do prawa Unii Europejskiej⁷ oraz – w opinii autora – rozszerzenie zakresu pojęciowego definicji tak, aby już istniejące oraz mające powstać w przyszłości nowe rodzaje broni objęte zostały tą definicją.

O istnieniu problemu związanego z przestępstwami określonymi w art. 263 § 2 ustawy z 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny⁸ świadczy statystyka postępowań wszczętych oraz zakończonych⁹ na terenie województwa warmińsko-mazurskiego.

Dane zamieszczone w tabeli 1 poświadczają stałą tendencję spadkową wśród postępowań wszczynanych oraz zakończonych, a w konsekwencji spadek liczby osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa nielegalnego posiadania broni lub amunicji. Liczba przestępstw określonych w art. 263 § 2 k.k. na obszarze Warmii i Mazur to ok. 4–5% tych przestępstw w odniesieniu do terytorium całego kraju¹⁰.

³ W tym celu autor przeprowadził badania w II Wydziale Karnym Sądu Okręgowego w Olsztynie, gdzie poddał analizie 15 spraw karnych, z których 10 zakończyło się prawomocnym skazaniem. Akta pozostałych spraw w dalszym ciągu są utajnione. Ponadto autor skorzystał z danych statystycznych Komendy Głównej Policji w Warszawie oraz Komendy Wojewódzkiej Policji w Olsztynie.

⁴ Dz.U. z 2004 r., nr 53, poz. 549 z późn. zm. (dalej: u.b.a.).

⁵ Wprowadzona ustawą z 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy o broni i amunicji oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz.U. z 2011 r., nr 51, poz. 263).

⁶ „W rozumieniu ustawy bronią palną jest każda przenośna broń lufowa, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może być przystosowana do miotania jednego lub większej liczby pocisków lub substancji w wyniku działania materiału miotającego”.

⁷ Wdrożono dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z 21 maja 2008 r. zmieniającą dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.Urz. UE L 179.5 z 8 lipca 2008).

⁸ Dz.U. z 1997 r., nr 88, poz. 553 z późn. zm. (dalej: k.k.).

⁹ Analizując dane statystyczne, można zauważyć różnicę pomiędzy liczbą postępowań wszczętych w danym roku a liczbą postępowań zakończonych w danym roku. Różność ta wynika z faktu, iż ta druga kategoria danych statystycznych obejmuje postępowania zakończone w danym roku, a które mogły zostać wszczęte w roku poprzednim. Przykładowo jeśli dane przestępstwo miało miejsce w roku 2006 i w tym roku zostało wszczęte postępowanie w sprawie, to zostanie ujęte w rubryce postępowania wszczęte w roku 2006. Jeśli zdarzy się tak, że postępowanie nie zostanie zakończone w roku 2006, lecz 2007, wówczas zostanie odnotowane w rubryce postępowania zakończone w roku 2007.

¹⁰ Według danych uzyskanych z Komendy Głównej Policji w Warszawie.

Tabela 1

**Przestępstwo nielegalnego posiadania broni palnej
na terenie województwa warmińsko-mazurskiego w latach 2006–2010**

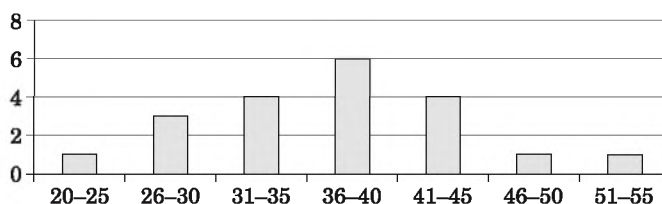
Rok	Wszczęte*	Zakończone	Podjejrzeni	Wskaźnik wykrycia (%)
2006	109 (72)**	144 (97)	97 (61)	90,85 (88,7)
2007	90 (69)	119 (89)	78 (53)	96,35 (97,2)
2008	93 (60)	108 (72)	67 (43)	88,20 (86,2)
2009	75 (51)	111 (74)	71 (47)	89,40 (94,4)
2010	81 (59)	118 (85)	65 (40)	88,40 (87,3)

* Postępowania wszczęte, postępowania zakończone, podejrzani, wskaźnik wykrycia (%) definiowane zgodnie z wytycznymi Komendy Głównej Policji w Warszawie, zawartymi m.in. w „Kwartalniku Policyjnym”.

** Liczba przed nawiasem obrazuje wartość wspólną dla przestępstw nielegalnego posiadania broni palnej oraz amunicji. Liczba w nawiasie wyraża wartość dotyczącą wyłącznie przestępstwa nielegalnego posiadania broni palnej. W przypadku wskaźnika wykrywalności liczba przed nawiasem określa wskaźnik uśredniony dla obu przestępstw, natomiast liczba w nawiasie wskazuje wskaźnik wyłącznie w odniesieniu do przestępstwa nielegalnego posiadania broni palnej.

Zródło: dane KWP w Olsztynie.

Podmiot przestępstwa nielegalnego posiadania broni palnej lub amunicji ma charakter powszechny¹¹. Strukturę wieku skazanych prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Olsztynie obrazuje wykres 1, z którego wynika, iż najwyższa liczba skazanych mieści się w przedziale 31–45 lat, ze szczególnym wskazaniem na granicę pomiędzy 36 a 40 rokiem życia. Najstarszy sprawca przestępstwa określonego w art. 263 § 2 k.k. plasuje się w przedziale 51–55 lat i był posiadaczem karabinu jednostrzałowego pochodzącego z czasów II wojny światowej, który „odziedziczył” po ojcu.

Wykres 1. Struktura wieku skazanych prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Olsztynie w zakresie art. 263 § 2 k.k.

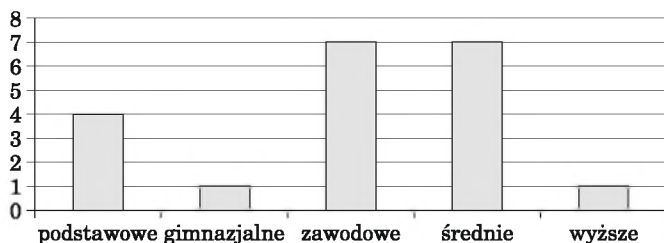
Zródło: opracowanie własne.

Powyższe dane pozwalają przyjąć, że sprawcami czynów wypełniających znamiona przestępstwa wskazanego w art. 263 § 2 k.k. są przeważnie ludzie młodzi oraz osoby w średnim wieku. Wart odnotowania jest fakt, iż wśród

¹¹ Szerzej na ten temat zobacz: M. Mozgawa, *Przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu*, [w:] *Kodeks karny. Praktyczny komentarz*, Warszawa 2007, s. 507.

20 osób skazanych była jedna kobieta. W związku z tym przestępstwo nielegalnego posiadania broni palnej lub amunicji jawi się jako „męski” czyn zabroniony.

Wśród skazanych zdecydowanie dominowały osoby z wykształceniem zawodowym i średnim, które stanowiły aż 70% ogólnej liczby osób skazanych. Jeden ze sprawców, który stał na czele zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym, miał wykształcenie wyższe. Strukturę wykształcenia skazanych przedstawia wykres 2.

Wykres 2. Wykształcenie skazanych prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Olsztynie w zakresie art. 263 § 2 k.k.

Źródło: opracowanie własne.

Sprawcy przestępstwa nielegalnego posiadania broni palnej lub amunicji to w większości mieszkańcy miast, zarówno tych większych (powyżej 100 tys. mieszkańców), jak i mniejszych (poniżej 20 tys. mieszkańców). Zaledwie jedna osoba prowadziła życie na wsi i był to wspomniany wcześniej najstarszy skazany mężczyzna.

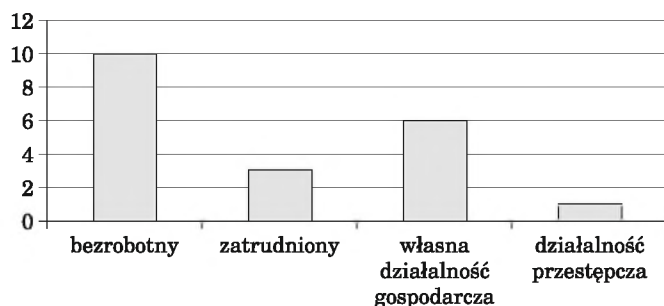
Wśród osób skazanych za popełnienie czynu zabronionego określonego w art. 263 § 2 k.k. dominują osoby wolne lub pozostające w związku konkubentkim, co potwierdza tabela 2.

Tabela 2
Stan cywilny skazanych prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Olsztynie w zakresie art 263 § 1 i 2 k.k.

Stan cywilny	Ilość skazanych
Kawaler/konkubent	12
Żonaty	6
Rozwiedziony	2

Źródło: opracowanie własne.

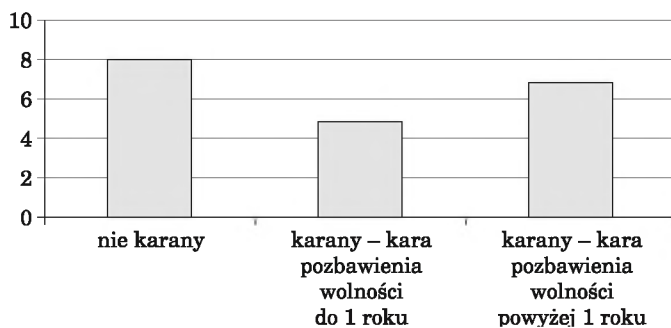
Najliczniej reprezentowaną grupą społeczną wśród osób skazanych są bezrobotni. Kolejna liczna kategoria to osoby prowadzące własną działalność gospodarczą, najczęściej w branży budowlanej, Firmy służyły im bowiem do uprawdopodobnienia legalności dochodów osiągniętych z działalności przestępczej. Jeden ze sprawców przyznał się, iż z popełniania przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodów.

Wykres 3. Forma zatrudnienia skazanych prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Olsztynie w zakresie art. 263 § 2 k.k.

Źródło: opracowanie własne.

Większość osób skazanych za przestępstwo określone w art. 263 § 2 k.k. była wcześniej karana. Zaskakująca jest natomiast sytuacja, że spośród 20 osób, które wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie zostały skazane za przedmiotowe przestępstwo, zaledwie 2 były uprzednio karane za nielegalne posiadanie broni palnej lub amunicji. Wykres 4 ilustruje wcześniejszą karalność osób skazanych za przestępstwo posiadania broni palnej lub amunicji wbrew zakazowi.

Wykres 4. Uprzednia karalność skazanych prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Olsztynie w zakresie art. 263 § 2 k.k.

Źródło: opracowanie własne.

Odnotowano fakt sięgania po nielegalną broń palną lub amunicję również przez osoby, które wcześniej nie były karane. Wynika to z działania zorganizowanych grup przestępczych, które łatwo wchodzi w ich posiadanie, a następnie udostępniają członkom tych organizacji. Z drugiej strony nie potwierdza się podejrzenie większego odsetka osób posiadających broń palną lub amunicję bez zezwolenia, które uprzednio również zostały skazane za ten rodzaj czynu zabronionego.

Tabela 3 obrazuje, jakiej kategorii broń palna była najczęściej posiadana przez skazanych w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Olsztynie.

Najczęściej występującym typem broni był pistolet. Organom ścigania udało się odzyskać 14 sztuk. Zdarzały się przypadki, iż sprawcy byli we władaniu trzech lub nawet większej ilości egzemplarzy. Popularność pistoletów można tłumaczyć ich funkcjonalnością – są lekkie i mają niewielkie rozmiary, dzięki czemu łatwo je schować. Dodatkowym czynnikiem jest relatywnie niska cena zakupu w stosunku do pozostałych kategorii broni palnej.

Tabela 3

Broń lub amunicja będąca w posiadaniu skazanych prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Olsztynie w zakresie art. 263 § 2 k.k.

Posiadany przedmiot	Ilość sztuk
Amunicja	19*
Broń gazowa	4
Pistolet	14
Pistolet maszynowy	9
Karabin maszynowy	5
Karabin jednostrzałowy	1
Broń myśliwska	3

* W przypadku amunicji podano liczbę skazanych, którzy byli w jej posiadaniu
Źródło: opracowanie własne.

Spośród ogółu 20 skazanych 19 znajdowało się w posiadaniu amunicji. W stosunku do 2 osób wydano orzeczenie skazujące za posiadanie wyłącznie amunicji. Ciekawym przypadkiem jest sprawa o sygn. akt II K 39/09, w której to podczas przeszukania mieszkania osoby podejrzewanej o popełnienie czynu zabronionego określonego w art. 58 ust. 2¹² ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii¹³ znaleziono dwie sztuki amunicji (7,62 mm AKMS oraz Brenneke 12/70 W8-MP). Osobie tej postawiono zarzut z art. 263 § 2 k.k. i została skazana na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Przypadek ten poświadcza, że z punktu widzenia zasad odpowiedzialności karnej nieistotny jest rodzaj nielegalnie posiadanych przedmiotów oraz ich ilość. Uwzględniając niewielką liczbę posiadanej amunicji, sąd wymierzył skazanemu karę stanowiącą jej dolną granicę. Natomiast w sprawie o sygn. akt II K 103/07 sprawcy, który posiadał pistolet marki Makarow, pistolet TT, dwa pistolety maszynowe PM, trzy pistolety marki CZ, karabin Kałasznikow, trzy jednostki broni myśliwskiej, pistolet maszynowy Scorpion

¹² „Jeżeli sprawca [...], udziela środka odurzającego lub substancji psychotropowej małoletniemu lub nakłania go do użycia takiego środka lub substancji albo udziela ich w znacznych ilościach innej osobie, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8”.

¹³ Dz.U. z 2005 r., nr 179, poz. 1485.

i amunicję do tej broni oraz materiały wybuchowe w postaci dwóch bomb, sąd orzekł karę 8 lat pozbawienia wolności, czyli wymierzył karę w jej górnej granicy.

Gdy chodzi o liczbę nielegalnie posiadanej broni gazowej¹⁴, można stwierdzić, iż jest ona marginalna. Tylko cztery sztuki tego typu broni zostały zabezpieczone przez organy ścigania.

Sprawą wartą przytoczenia jest postępowanie sądowe o sygn. akt II K 77/07. Sprawca znalazł pistolet gazowy Schmidt kal. 8 mm wraz z magazynkiem podczas Juwenaliów Olsztyńskich „Kortowiada”. Broń ta posłużyła mu do dokonania rozboju na stacji benzynowej, gdzie zastraszając pracownika przedmiotowym narzędziem, ukraść ok. 350 zł. Po zatrzymaniu sprawcy i zabezpieczeniu broni została ona przekazana biegłemu w celu wydania opinii. Policjny kryminalistyk stwierdził, iż pistolet gazowy nie nadaje się do oddawania strzałów z powodu braku iglicy ze sprężyną, elementu łączącego zamek ze szkieletem oraz trwałych uszkodzeń mechanicznych zamka. Pomimo wymienionych powyżej braków i defektów, biegły stwierdził, iż pistolet posiada zamek oraz szkielet z lufą, które stanowią istotne części broni palnej¹⁵. Sąd wydając wyrok oparł się na opinii biegłego i orzekł wobec sprawcy za czyn z art. 280 § 2 k.k. – 3 lata pozbawienia wolności, za czyn z art. 263 § 2 k.k. – 6 miesięcy pozbawienia wolności i wymierzył karę łączną 3 lat pozbawienia wolności i przepadek pistoletu wraz z amunicją na podstawie art. 44 § 6 k.k.

Co się tyczy polityki karania, to zgodnie z art. 263 § 2 k.k. posiadanie broni palnej lub amunicji bez wymaganego zezwolenia zagrożone jest karą pozbawienia wolności w wymiarze od 6 miesięcy do lat 8. Sąd Okręgowy w Olsztynie w badanym okresie tylko raz wymierzył najsurowszą karę przewidzianą za to przestępstwo, o czym była mowa wyżej. Najczęściej orzekaną

¹⁴ Zaliczenie broni gazowej do broni palnej wywołało w doktrynie wiele kontrowersji. Środowisko prawnicze podzieliło się na dwa fronty – zwolenników i przeciwników uznania broni gazowej za broń palną. O stanowisku zwolenników zobacz szerzej: B. Hołyst, *Kryminalistyka*, Warszawa 2007, s. 317–318; M. Kulicki, *Kryminalistyka*, Toruń 2009, s. 484–488; W.A. Jagiełło, *Dostęp do broni, amunicji, materiałów wybuchowych i wyrobów pirotechnicznych. Nowe regulacje prawne*, „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego” 1995, nr 8, s. 25; R. Janczewicz, L.A. Niewiński, *Pojęcie broni palnej i amunicji w prawie polskim*, „Wojskowy Przegląd Prawniczy” 2004, nr 3, s. 24–25. Kontrargumenty wysuwane przez przeciwników zobacz szerzej: K. Gorazdowski, *Broń palna – broń gazowa?*, „Przegląd Sądowy” 2001, nr 5, s.65; R. Janczewicz, L. A. Niewiński, op. cit., s. 30. W dyskusji głos zabrał również Sąd Najwyższy (postanowienie SN z 22 stycznia 2003 r., I KZP 40/02, BSN z 2003, nr 1, poz. 41; uchwała SN z 29 stycznia 2004 r., I KZP 39/03, BSN z 2004, nr 2, poz. 13), który ostatecznie potwierdził zaliczenie broni gazowej do broni palnej.

¹⁵ Szerzej o istotnych częściach broni palnej i związanych z tym problemach zobacz: M. Kulicki, L. Stępka, D. Stucki, *Kryminalistyczno-prawna problematyka broni strzeleckiej*, Kraków 2003, s. 19; J. Kasprzak, *„Broń palna” – wybrane zagadnienia kryminalistyczne w świetle nowych regulacji prawnych*, [w:] *Problemy współczesnej kryminalistyki* pod red. E. Gruzy, T. Tomaszewskiego, t. IV, Warszawa 2001, s. 168.

karą było 6 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzone w 7 przypadkach. W stosunku do wszystkich sprawców sąd orzekł przepadek przedmiotów¹⁶. Więcej danych o wymierzonej sankcji zawiera tabela 4.

Tabela 4

**Sankcja wymierzona wobec skazanych prawomocnym orzeczeniem
Sądu Okręgowego w Olsztynie w zakresie art. 263 § 1 i 2 k.k.**

Wymierzona sankcja	Skazani
6 miesięcy pozbawienia wolności	7
8 miesięcy pozbawienia wolności	4
10 miesięcy pozbawienia wolności	2
1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności	2
3 lata pozbawienia wolności	4
8 lat pozbawienia wolności	1
Przepadek	20

Źródło: opracowanie własne.

W województwie warmińsko-mazurskim liczba popełnianych przestępstw z zakresu art. 263 § 2 k.k. w porównaniu do obszaru całego kraju nie jest duża i wynosi ok. 5%. Oczywiście największe zagrożenie stanowią grupy przestępcze i ich działalność. Najczęściej przestępczy proceder zaczyna się od handlu niewielkimi ilościami narkotyków. Następnie rozmiar zjawiska narasta, aż w pewnym momencie dochodzi do zakupu broni palnej używanej w celu walki o wpływy na danym terenie.

Model typowego sprawcy kształtuje się w następujący sposób. Jest to mężczyzna w wieku ok. 36–40 lat zamieszkujący na stałe w mieście. Nie jest nigdzie zatrudniony i utrzymuje się z popełniania przestępstw. Jest kawalerem bądź pozostaje w związku konkubenckim. W toku swojej edukacji zdobył wykształcenie zawodowe lub średnie. Zazwyczaj nie był wcześniej karany, choć nie można wykluczyć popełniania drobnych przestępstw w przeszłości. Zabezpiecza się przy nim średnio dwie sztuki broni palnej, którymi zazwyczaj są pistolety wraz z amunicją. Jak wcześniej wspomniano, mężczyzna ten popełnia przestępstwo nielegalnego posiadania, wytwarzania, handlu bronią palną lub amunicją z uwagi na udział w zorganizowanej grupie lub związku przestępczym o charakterze zbrojnym lub mającym na celu popełnienie przestępstwa o charakterze terrorystycznym. Sankcją karną, jaka jest najczęściej w stosunku do niego wymierzana, jest kara 6 miesięcy pozbawienia wolności wraz z przepadkiem przedmiotów.

¹⁶ Szerzej na temat przypadku broni palnej lub amunicji zobacz: A. Lach, J. Lachowski, *Przepadek broni palnej i amunicji na gruncie kodyfikacji karnych z 1997 r.*, [w:] *Doctrina multiplex veritas una. Księga Jubileuszowa ofiarowana Profesorowi Mariuszowi Kulickiemu, Twórcy Katedry Kryminalistyki z okazji 35-lecia powołania Katedry na Wydziale Prawa i Administracji UMK*, red. A. Bulsiewicz, A. Marek, V. Kwiatkowska-Darul, Toruń 2004, s. 119–120.

Część przedstawicieli doktryny postuluje wprowadzenie powszechnego dostępu do broni palnej¹⁷. Nie jest to rozwiązanie słuszne ani racjonalne. Niezbędna jest kontrola organów państwa nad posiadaniem broni palnej z uwagi na jej niebezpieczny charakter. Nie każdy może i powinien posiadać broń palną z racji różnych czynników, które mogą go dyskwalifikować. Wprowadzenie powszechnego dostępu do broni palnej mogłoby spowodować występowanie istic „westernowskich” scen.

Summary

The crime of illegal possession of a firearm or ammunition in Warminsko-Mazurskie Province

Key words: illegal possession, firearm, ammunition, Warminsko-Mazurskie Province.

The aim of this work was to illustrate the range of an illegal possession of a firearm or ammunition in Warminsko-Mazurskie Province. Therefore, the author studied the records of the Second Criminal Department of District Court in Olsztyn. His careful attention was directed to such aspects of the convicted as age, education, marital status, employment, criminal history, an object possessed and a type of the imposed sanction.

Due to the analysis of the material gathered, a typical model of a criminal committing the studied offence was created. As a result of the research, the author holds an opinion that it is necessary to control firearm possession by organs of state because of its dangerous character.

¹⁷ Postulatorem powszechnego dostępu do broni palnej jest m.in. M. Filar, zob. np. *Prawo posiadania broni palnej jako obywatelskie prawo podmiotowe*, „Państwo i Prawo” 1997, nr 5. Natomiast zdecydowanym przeciwnikiem takiego rozwiązania jest P. Palka, zob. *Reglamentacja dostępu do broni palnej. Głos w dyskusji*, „Przegląd Policyjny” 2001, nr 2.